

findes alle mulige Systemer, alle mulige Regler, hvilket jeg altsaa desværre heller ikke faar Tid til at overbevise et Udvalg om.

Det ærede Medlem Hr. Axel Møller spurgte mig dernæst, hvad jeg mente med „anden Beskæftigelse“, og mente, at det kunde fortolkes ret vidt. Det har ikke været min Hensigt, at jeg f. Eks. vilde forbyde Udlændinge, der kommer her til Landet, at spadsere eller at spise. Ved „anden Beskæftigelse“ tænker jeg nærmest paa de frie Erhverv, Malere, Forfattere, Journalister o. s. v., men jeg haaber ganske vist ikke, vi faar for mange af de sidstnævnte herind.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Æneste Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 183 af 1. Maj 1923 om midlertidige Ændringer i Lov Nr. 124 af 8. Juni 1912 om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme og i Lov Nr. 178 af 12 Februar 1919 om Ændring i nævnte Lov.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1399; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 2611).

Udvalgets Indstilling sattes til Forhandling.

Ordføreren (Olufson): Det er ikke meget, der kommer tilbage igen af dette Lovforslag, idet Landstinget har slettet baade § 1, § 2 og § 3 af Lovforslaget og kun har bibeholdt § 4, Nedskæringen af det Beløb, som var stillet til Ministerens frie Raadighed. Jeg maa meget beklage, at man fra Oppositionens Side har taget det Standpunkt, og jeg forstaar ikke, at man overhovedet er i Stand til at fastholde det. Dette er sket i en økonomisk vanskelig Tid, hvor der er blevet sparet paa alle de Steder, hvor man kan spare, hvor der er blevet sparet paa mange Steder, hvor vi fra Flertallets Side var meget ked af, at der skulde spares, fordi vi forudsaa, at det vilde volde Vanskelighed, men hvor vi dog er gaaet med dertil netop ud fra den Forudsætning, at hvis man begyndte at rokke ved et Sted, vilde det være umuligt at gennemføre Besparel-

serne. I en Tid, hvor der f. Eks. er skaaret ned paa samtlige Planteavlforeninger, hvor der til Præmier og Rejseunderstøttelse til Husmænd er sparet 17 500 Kr., til Ordning af Rejserne er sparet 3 500 Kr., til Lettelse af Mergeltransport 70 000 Kr., til Lettelse af Gødningstransport 10 000 Kr., til Dansk Fiskeriforening 2 700 Kr. o. s. v. — saaledes kunde jeg blive ved at nævne en lang Række Nedskæringer, som sikkert vil volde Besvær for disse Organisationer, og hvor man fra Oppositionens Side ikke med et eneste Ord har reageret imod dette, men har givet blank Tilslutning til samtlige Nedskæringer, der gælder Husmandsforeningerne — paa samme Tid vender man sig, naar man kommer til en ganske vist lovbunden Bevilling, men en Bevilling, som udelukkende gælder Landboforeningerne, skarpt imod Nedskæringerne. Ændringen i § 4, Nedskæringen af 35 000 Kr., gælder et Beløb, som Ministeren havde taget med, for at det skulde pynte en lille Smule overfor andre, men det er et Beløb, som ikke er blevet brugt, og som, hvis det blev brugt, kun kan blive brugt til Husmandsforeningerne. Det eneste Sted i Husdyrloven altsaa, hvor disse Foreninger kan komme i Betragtning, er det Sted, hvor Venstre nu skærer ned. Jeg maa meget beklage dette; men da vi staar overfor, at den nugældende Lov udløber i Morgen, skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget i denne ændrede Affattelse.

Indstilling af Udvalget
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget som Helhed sattes derefter til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 110 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Æneste Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1823; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 2633).